

Júlia

Világszerte Nr. 1

Hercegek és hercegnők

Maisey Yates

Királyi játszma

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátviteli vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Maisey Yates, 2012 – Harlequin Magyarország Kft., 2015

A JÚLIA 590. eredeti címe: *A Royal World Apart (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)*
Magyarra fordította: Szabó Júlia

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 590. számában, 2015
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-538-966-7

● *Kép:* iStockphoto

A HARLEQUIN ® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konzern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2015

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harlequin.hu

Az e-book formátumot előállította:

Print on demand Kft.

www.ipubs.hu

1. FEJEZET

A rafinált hercegnőnek megint sikerült lóvá tennie őt! Evangelina Drakos immár sokadszorra tűnt el a testőre szeme elől. Ez megbocsáthatatlan, ilyesminek nem lenne szabad megtörténnie! Ráadásul egy hét leforgása alatt már harmadszor!

Makhail Nabatov nem bocsátotta meg az alkalmazottai hibáit. Mindegy, hogy valaki vezetés közben leöntötte magát forró kávéval, vagy hagyta, hogy egy hercegnő az orránál fogva vezesse – ugyanis minden apró vétség katasztrófához vezethet.

Dühösen csapta be a kocsiját, és megmozgatta a vállát, hogy kimenjen belőle a feszültség. Nem is gondolta volna, hogy ennyire megviselik a hasonló esetek. Evangelina hercegnőnek azonban megint sikerült fenekestül felforgatnia az ő jól szervezett életét.

Amikor megismerte a lányt, lenyűgözte a fényes, barna hajzuhatag, a csillogó szempár és az aranybarna bőr. Evangelina maga volt a megtestesült szerénység és kellem. Akkoriban még senki sem sejtette, hogy a szolid lányból botrányos életű, bulizós particica válik, aki rendszeres szereplője a bulvárlapoknak.

A férfiban régebben felmerült a gyanú, hogy az újságok eltúlozzák a dolgot a példányszám növelése érdekében, de az utóbbi fél évben rájött, hogy egyáltalán nem így van, és ő ítélte meg rosszul a lányt. Ez azért volt számára fájdalmas felismerés, mert szinte sohasem tévedett.

A hercegnőnek láthatóan sikerült még őt is megtévesztenie, ez pedig egyáltalán nem volt ínyére.

Hihetetlen, hogy ez a fiatal lány mennyi bajt tud okozni a királyi családnak! Mintha kifejezetten ez lenne a célja.

Megnyomta az egyik gyorshívó gombot, és a testőr, akinek vigyáznia kellett volna a hercegnőre, azonnal jelentkezett.

– Hol látta őt utoljára, Ivan?

– A kaszinóban. Sikerült felszívódnia a tömegben – magyarázta a férfi, és érezni lehetett a hangjában a félelmet. Újabb rossz pont Makhail szemében.

– Ki van rúgva! – fejezte be a beszélgetést, és zsebre vágta a mobilját. Aztán megigazította a nyakkendőjét, és elindult a kaszinóba.

Fogadni mert volna rá, hogy Evangelina még mindig ott tartózkodik, és költi az apja pénzét.

Az előcsarnokban ügyesen elsiklott a sok szerencsevadász mellett. A lány biztosan nem a játékautomaták mellett lesz, hanem valamelyik játékasztalnál. Az a neki való hely: egy elkényeztetett hercegnő, aki imádja a drámákat és a rozé pezsgőt.

Gyorsan keresztülvágott a hallon, és megállt egy fekete dupla ajtó mellett, melyet két öltönyös férfi őrzött.

– Neve? – tette fel a kérdést az egyikük.

– Mak – vágta rá Makhail. – A hercegnőhöz megyek.

– Attól tartok, nem olyan egyszerű, hogy...

Az ajtó ekkor kinyílt, és egy szűk ruhás nő suhant ki rajta, alkoholillatú felhőt húzva maga után. Makhail kihasználta az adandó alkalmat, megragadta a kilincset, és benyomult az ajtón.

Azonnal felfedezte a lányt. Az egyik asztalnál ült, és a jobbján helyet foglaló férfira nevetett, aki épp kockákat gurított. Amikor a megfelelő nyerőszámok jöttek ki, a hercegnő felujjongott. Aztán felnézett, egyenesen Mak szemébe.

Sötét szeme kitért, telt szája picit szétnyílt. Megérintette a kísérője karját, mondott neki valamit, aztán visszafordult Mak felé. Meg sem próbált elmenekülni előle, mert tudta, hogy hiábavaló próbálkozás lenne.

Amikor az egyik őrsietett a terembe, mindenki felnézett az asztalokról.

– Hercegnő – kezdte a férfi –, minden rendben?

A lány lekicsinylően mérte végig Maket.

– Nem tetszik nekem, hogy ez az alak úgy követ mindenhová, mint egy árnyék, de biztos lehet benne, hogy nem hagyja magát levakarni. Az apám alkalmazta, úgyhogy nem okozhat bajt. – Sötét szeme villant egyet, ahogy Makre nézett, a hangján érződött, hogy parancsoláshoz szokott. – Most vissza fog vinni a börtöncellámba?

– Börtöncella? – ismételte meg Mak. – Így nevezi tehát a hálósobáját azzal a rózsaszín, baldachinos ágygal?

A lány kissé elpirult.

– Nos, nem ez a hivatalos neve...

– Hogyan szökött meg a biztonsági személyzet elől?

A hercegnő arcán magabiztos mosoly jelent meg.

– Láta azokat a nőket a játékautomatáknál, akik segítenek kihúzni a pénzt a vendégek zsebéből?

– Nem – rázta meg a fejét Mak.

– Nos, a testőröm látta őket. Legalábbis azt igen, hogy a dekoltázsuk szinte a köldökükig ér. Így aztán kihasználtam a lehetőséget, és eltűntem a hátsó teremben. Ő meg biztosan azt hitte, hogy elhagytam a kaszinót, mint ahogy ő ajánlotta.

– Hát akkor nagy hibát követett el, ha azt hitte, hogy maga követni fogja az utasítását.

Evangelina ártatlanul rebegtette a szempilláját.

– Talán...

– Én viszont nem vagyok ilyen együgyű.

A lány felhúzta a szemöldökét.

– Észrevettem.

A férfi egy darabig nézte. Volt a hercegnőben valami macskaszerű. Ha kellett, tudott hízelegni, de ha arra volt szükség, akkor megmutatta a karmait is. Mak pontosan tudta, milyen trükkökkel jár túl a palotaórség és a testőrök eszén.

De ezekkel nála semmit sem fog elérni.

– Ajánlom, hogy most jöjjön velem, hercegnő!

– És ha nem teszem?

– Az apja tudni fog róla.

Evangelina karba fonta a kezét, és a mozdulat a mellére irányította a férfi tekintetét. Mak azon tűnődött, vajon mindenhol ilyen szép, aranybarna-e a bőre, és milyen formájú a melle.

Gyorsan elhessegette a fantáziaképeket, és ökölbe szorította a kezét. Nem hagyja, hogy ez a nő manipulálja! Soha!

Pedig az előbb majdnem megtörtént, és ez nagyon feldühítette. Nem történhet meg újra!

– Nem érdekel, hogy az apám megtudja-e, vagy sem. Mit tehet velem? Magánzárkába csukat? Vagy hozzáad az első jöttmenthez, mint a mesékben? Mindketten tudjuk, hogy egyik sem fog neki sikerülni.

– Akkor sajnos fel kell hogy kapjam, és ki kell hogy vigyem innen.

A lány szeme résnyire szűkült.

– Nem teszi meg.

Amikor Mak előrelépett, meg sem rezzent.

– Tényleg? – nézett rá átható tekintettel a férfi.

A hercegnő egy darabig mustrálta, aztán kijelentette:

– Megengedem, hogy kikísérjen.

A férfi megfogta a karját. Milyen bársonyos a lány bőre!

Aztán lehajolt, egészen addig, míg a szája majdnem megérintette a nő fülét, és azt súgta:

– Én pedig megengedem, hogy a saját lábán hagyja el a kaszinót.

Evangelina kihívóan nézett rá.

– Hát jó. Bár a másik lehetőség sem lett volna kevésbé csábító.

– Szerintem mégis helyesen döntött.

Miközben Mak kivezette a teremből, vasmarokkal fogta a karját. Végigmentek az előcsarnokon, és kiléptek a szabadba. Megcsapta őket a párás esti levegő és a tenger sós illata.

Mak kinyitotta a kocsija anyósülésének ajtaját.

– Beszálni! – parancsolta.

A nő vonakodva engedelmeskedett, és durcás arccal elhelyezkedett az ülésen.

Mak is beszállt, beindította a motort, és elindult a palota felé.

– Akkor – szólalt meg a lány csevegő hangon –, ugye nem árul be az apámnak?

– Nem.

Semmi haszna nem lenne, ha Mak beszámolna erről a kis incidensről a királynak.

– De én elmesélhetem neki – jegyezte meg a lány könnyedén.

– Ugyan miért tenné?

– Ahogy mondtam, velem nem tehet semmit, de magát... kirúghatja.

Mak ujjai szorosabban kulcsolódtak a kormánykerékre.

– Nem fog.

– Valóban?

– Valóban. Elbocsátottam Ivánt, és mostantól személyesen vigyázok magára. Az apja tudja, hogy nem talál nálam alkalmasabb embert erre a feladatra.

– Igazán? – vágott tűnődő arcot a lány.

– A palotaőrség nem tudja szemmel tartani magát. Ők nemzetbiztonsági feladatot látnak el, és nem tartozik a munkájukhoz, hogy egy elkényeztetett, zabolátlan lánnyal kínlódjanak, aki fittyet hány minden óvintézkedésre. Ez az én dolgom lesz. Higgye el, van benne gyakorlatom, és nem követek el hibákat, mint az alkalmazottam.

– Két alkalmazottja.

– Tessék?

– Két testőrt vertem át, mialatt azok a nőket bámulták.

– Csak *voltak* testőrök. Nagyot hibáztak, úgyhogy nincs helyük a csapatomban. Talán elkerülte a figyelmét, hiszen csak önmagával van elfoglalva, de itt többről van szó, mint a maga jó híréről.

– Tényleg? Pedig azt hittem, arra megy ki a játék, hogy jó kislánnyá viselkedjek, nehogy elriasszam a lehetséges kérőket.

– Nem. A biztonságáról van szó, meg arról, hogy politikai játszmák szereplője lehet, hercegnő.

– Csak nem? – adta az ártatlant a hercegnő. – Pedig azt hittem, én csak egy Evangelina nevű lány vagyok.

– Ha az embernek címe és rangja van, nem viselkedhet úgy, mint a közemberek.

A nő ekkor feléje fordult, de Mak továbbra is előre szegezte a tekintetét.

– Tudom, hogy én csak egy bábu vagyok az apám sakktábláján.

– De egy nagyon fontos bábu – tette hozzá a férfi.

Evangelina rosszkedvűen dőlt hátra az ülésen.

– Mi más kívánhatna egy lány?

Úgy érezte, mindjárt kibújik a bőréből. A karja még mindig lángolt ott, ahol a férfi megérintette. Eva hirtelen nagyon védtelennek és dühösnek érezte magát.

Hat hónapja, amikor az apja bemutatta neki Makhailt, nagyon megkönnyebbült, hogy a férfi nem személyesen fog vigyázni rá. Egészen összezavarodott a látványától. Makhail nagyon magas volt, túlságosan is férfias, a válla széles, a teste csupa izom. Az álla makacsul előrszegeződött, és a szája mintha sosem mosolyogna. A szeme pedig... hideg és szürke, mint egy fegyver csöve. Rideg és könyörtelen.

Most pedig itt ül mellette. Az még csak hagyján, hogy eljátszadozott Makhail alkalmazottaival. Azokkal könnyedén elbánt, mert túl sok figyelmet fordítottak a környezetükre. Makhail azonban csakis rá koncentrált, és vele valószínűleg nem nagyon fog tudni megbirkózni. Mintha a férfi belelátna a gondolataiba... és ez egyáltalán nem tetszett neki.

– Jól értem? A hercegnő, aki egy aranykalitkában ül, szeretne még néhány gyémántot is?

– Azt hiszi, azért, mert gazdag vagyok, nem is panaszkodhatok a sorsomra? – kérdezte Eva megbántódva.

– Nem erről van szó. Nekem nem feladatom, hogy véleményt alkossak magáról, vagy netán megsajnáljam. Azért vetek fel, hogy a biztonságára ügyeljek. Meg arra, hogy ne csináljon botrányt.

– Egészen az esküvőig?

– Ha kell, akkor utána is.

Ez várható volt, gondolta Eva. Elvégre ő a királyi család tagja, és arra nevelték, hogy egy napon majd férjhez menjen egy másik királyi család fiához. Mindent eldöntöttek helyette, még azt is, hogy milyen cipőt

vegyen fel aznap.

Természetesen nagy gonddal fogják kiválasztani a leendő férjét is...

Hat hónap telt el azóta, hogy egy reggel azzal az ijesztő gondolattal ébredt: mostantól fogva nem dönthet a saját életéről. Azóta minden igyekezete arra irányult, hogy ezt megcáfolja. Papolhat Makhail Nabatov arról, hogy mik a kötelességei! Fogalma sincs, milyen érzés az ő bőrében lenni.

Éppen ő az egyik fő ellensége.

– Meg szeretném jegyezni, hogy a leendő férjemnek saját testőrsége lesz, akik majd vigyáznak rám.

– Azt hiszi, ők majd ügyesebbek lesznek, mint akiket az apja vett fel?

Mak még mindig nem nézett a lányra, hanem mereven figyelte az utat. Profilból úgy tűnt, mintha egyszer eltörte volna az orrát.

– Talán nem. De az is lehet, hogy többé nem akarok elszökni előlük. Ez az apám döntésétől függ. Meg attól, hogy beleszeretek-e a leendő férjembe.

Ezt azonban a legkevésbé sem tartotta valószínűnek. Volt róla elképzelése, kit fog választani az apja a szóba jöhető férjjelöltek közül. Minden valószínűség szerint Bastiant, egy kelet-európai kis ország, Komenia királyát. Eva semmit sem érzett iránta, pedig próbált megbarátkozni vele.

Bastian befolyásos uralkodó volt, nemcsak politikailag, hanem gazdaságilag is, ami hasznára válik majd az ő hazájának, Kyonosnak.

Az apját nem érdekelte, hogy ő milyen érzelmeket táplál Bastian iránt, aki végül is jóképűnek volt mondható. De sajnos nem pattogtak köztük azok a bizonyos szikrák, vagyis nem ő volt az igazi.

És a dolgok mostani állása szerint soha nem is keresheti meg az igazit, gondolta szomorúan Eva.

– Szerelmet akar, igaz? – kérdezte Mak.

– Természetesen. Mindenki arra vágyik, nem?

– Nem – szögezte le a férfi, minden magyarázat nélkül.

A lány nem tudta, miért lepődik meg ezen, és mért dühíti a dolog. Makhail azt szeret, akit akar. Azt vesz feleségül, akit akar. Akkor meg miért zárkózik el a szerelem elől?

Valószínűleg azért, mert jobban kedveli a futó viszonyokat, mint az elköteleződést.

– Én igen. – Kinézett az ablakon, és ahogy közeledtek a palota felé, a gyomra összerándult.

– Miért?

A lány megint a férfi felé fordult.

– Mindenki, magát kivéve persze, vágyik a szerelemre. Mert az...

– ...egy csomó problémával jár együtt.

Eva Mak kezére nézett, ahogy a férfi ujjai a kormányt markolták. A bal kezén megpillantott egy széles platinagyűrűt.

– Maga nős?

– Már nem. – A férfi hangja színtelenül csengett.

– Miért nem?

Mak most először nézett a nőre, mióta elindultak.

– Nem tudtam, hogy barátok is lettünk, csak azért, mert én vigyázok magára.

– Hadd szögezzek le valamit! – vágta rá dühösen a lány. – Maga nem fog védelmezni engem. Csak megóv attól, hogy bajom essen. Húszéves, felnőtt nő vagyok, ha nem tudná!

– Milyen öreg! – jegyezte meg szárazon Mak.

– Akárhogy is, nem kell barátoknak lennünk. Nem is lehetnénk, hiszen két különböző világban élünk, és különbözőek a céljaink.

– Mi az ön célja, *hercegnő*?

Megálltak a magas falakkal körülvett palota vaskapuja előtt. A háttérben kéken csillogott az Égei-tenger.

– Ha elárulnám önnek, Mr. Nabatov, akkor maga könnyedén átvehetné felettem az uralmat. Erről pedig ne is álmodjon!

2. FEJEZET

– Már azelőtt láthatott mindenki az interneten, mielőtt elhagytad a kaszinót, Eva. – Az apja fel-alá járkált, kezét összekulcsolta a háta mögött. – Szerencsejátékot játszottál, és egy vadidegen férfiba csimpaszkodtál. Úgy néztél ki, mint egy ágrólszakadt egyetemista.

Stephanos Drakos szájából ez úgy hangzott, mint egy halálos sértés.

– Apa...

– *Felség!*

Ebben a pillanatban szólt közbe Makhail, aki eddig a háttérbe húzódva állt.

– A hercegnőt az egyik emberem védte, akit azóta már kirúgtam. Úgy döntöttem, hogy ezentúl személyesen végzem ezt a munkát.

Eva legszívesebben letörölte volna a férfi képéről az önelégült mosolyt. Ehelyett azonban megköszöri a torkát, és újra az apjához fordult.

– Tényleg azt hiszed, hogy szükségem van egy... bébiszitterre?

– Igen – felelte rögtön Stephanos király.

Makhail dühösen villogó szemmel nézett a nőre.

– Én nem vagyok bébiszitter, hercegnő – közölte ingerülten.

– Tudom. Halálosabb a fegyvere, mint a többi bébiszitternek – cukkolta tovább Eva.

A férfi erre felvonta a szemöldökét.

– Többek között...

– Mire gondol? – kérdezte kihívóan a lány.

– Honnan tudjam, hogy hihetek önnek, Mr. Nabatov, ha a kollégái ilyen könnyen szem elől tévesztették a lányomat?

Mak borús tekintettel nézett a királyra.

– Kezdők voltak, velem ellentétben. Tudja, felség, a legtöbb ember, akinek a védelmét ellátjuk, elég okos ahhoz, hogy belássa: mindez az ő érdeke. Evangelina hercegnő esetében erről szó sincs.

– Mert saját magamtól akarnak megvédeni – felelt a lány. – És ez már-már sértés.

– Úgy viselkedsz, mint egy gyerek, ezért ne csodálkozz, ha úgy is kezelnek – mondta Stephanos király.

– Azon dolgozom, hogy olyan házasságot hozzak össze neked, amely az ország érdekét szolgálja, de te fittyet hánysz az erőfeszítéseimre, és tönkretesz a munkámat.

– Csak szeretném néha a magam életét élni.

– A királyi család tagja vagy, Eva. Ez nem olyan egyszerű.

A lány lenyelte a válaszát. Az apjának igaza van, még ha ez nem is tetszik neki. Mindennek megvan az ára, és ő keményen megfizet az előkelő származásáért.

– Most már elmehetek? – kérdezte.

– Elmehetsz – bólintott gondterhelten az apja.

A hercegnő erre sarkon fordult és kimasírozott a dolgozószobából. Amikor már egyedül volt, tenyerébe temette az arcát, nehogy kicsorduljanak a könnyei. Nem engedheti, hogy gyengének lássák, és ami még fontosabb: nem szabad, hogy annak érezze magát.

Legalábbis az apjával és a sajtóval szemben nem. Aztán itt van Makhail, a legújabb börtönőre.

Az egyetlen, aki megérti őt, az a fivére, Stavros, de neki e pillanatban megvannak a maga problémái.

Gondolataiba merülve ment végig a hosszú folyosón, magas sarkú cipője ütemesen kopogott a márványpadlón. Milyen jó lenne, ha tudná, mihez kezdjen! Az utóbbi hónapokban csak azzal foglalkozott, hogy megbotránoztassa az apját, és megakadályozza a tervét, miszerint feleségül adja egy befolyásos uralkodóhoz.